

[Elmqvist.]

Dokumenter, er en saadan Lovgivning forberedt bl. a. i Sverige og vist tillige i Norge. Det kunde dog være, at de paagældende Lovforslag i Mellemtiden var gennemført i disse Lande, og det kunde i saa Fald maaske være af Interesse at se, til hvilket Resultat man er kommet. Det kunde være, at et eller andet fra disse Landes Lovgivning om Sagen kunde bruges til yderligere Udformning af det Lovforslag, som vi her behandler.

Til et saadant Arbejde i det Udvalg, som jeg altsaa gaar ud fra vil blive nedsat, og til det videre Arbejde med Lovforslagets Gennemførelse vil jeg, idet jeg paa ny udtaler min Anerkendelse af Ministerens og hans Hjælperes hidtidige udmærkede Indsats i denne Sag, gerne tilsige mit Partis Medhjælp.

Stein: Den Krigstilstand, som behersker vor Verdensdel, har jo for længst givet Anledning til forsikringsmæssige Foranstaltninger ogsaa herhjemme, Foranstaltninger, der, som det allerede har været nævnt, tager Sigte paa den Risiko, der uundgaeligt følger af Krig, og som i dette Tilfælde navnlig har været rettet dels paa Tonnagen dels paa Sikring af Landets Varetilførsler. Desværre har det vist sig, at dette ikke har været omsonst. Krigen har paaført de smaa neutrale Stater smertelige Tab, ogsaa saadanne Tab, som ingen Forsikring kan opveje.

I Modsætning til de to Krigsforsikringsforslag, som den høje Rigsdag tidligere har beskæftiget sig med, tager det foreliggende Forslag Sigte paa den Eventualitet, som vi alle haaber ikke skal blive til Virkelighed, at ogsaa vort Land skulde blive inddraget i Krigen. Med Henblik paa en saadan Mulighed har der i forskellige Kredse været optaget til Overvejelse Spørgsmaal om Forsikring dels af faste Ejendomme, dels af Løsøre og senest tillige det, som den ærede sidste Taler var inde paa: Sikring af Landets Varelagre, en Sikring, som kan blive aktuel baade over for en direkte Krigsskade og eventuelt ogsaa over for Rekvisitioner.

Det er jo rigtigt, som det blev sagt af det ærede 4de Medlem for 4de Kredse (Elmqvist), at man ogsaa andre Steder har beskæftiget sig med tilsvarende Spørgsmaal. I England blev der straks ved Krigen Begyndelse i September vedtaget en tvungen Forsikring af visse Værdier over 1 000 £. Det tog Sigte bl. a. paa Landbrugsejendomme og ligeledes paa en Række Varer, saaledes at Forsikringstagerne for korte Perioder forud maa betale en Præmie, der

kan variere efter Forholdene. Men ogsaa i vore nordiske Nabolande har Spørgsmaalet været taget op til Overvejelse. Den ærede sidste Taler var inde paa dette og mente, at der maaske allerede var vedtaget saadanne Love i Sverige og Norge. Jeg tror ikke, at det er sket, men jeg tror, at Forholdet er saaledes for Sveriges Vedkommende, at Overvejelserne gaar i samme Retning som det Forslag, vi behandler i Dag.

Derimod er der gennemført en Krigsforsikringslovgivning i Finland, hvor man har oprettet en Forsikringsanstalt baseret paa Gensidighed og med subsidær Støtte fra Statsmagtens Side, idet man i øvrigt deler Ejendommene i visse Risikogrupper med varierende Præmier op til 6 pCt. Men desuden har man inden for den finske Industri oprettet et Slags frivilligt gensidigt Forsikringsforbund, der har faaet Tilslutning fra ca. 300 store industrielle Foretagender, repræsenterende Værdier til et Beløb af over 17 Milliarder Mark.

Det Forslag, der foreligger til Behandling her i Dag, og som tager Sigte paa Krigsforsikring af Bygninger, er det første Resultat af de hjemlige Overvejelser. Det er allerede nævnt, hvorledes Lovforslaget er blevet til, at det er Resultatet af et Udvalgsarbejde, som den højtærede Indenrigsminister har taget Initiativet til, og det er sagt, hvad jeg fuldkommen billiger, at den Ordning, man er kommet frem til, er enkel og ligetil, en lykkelig Løsning, kan man sige, af de Problemer, som ligger for. Vanskelighederne beror jo paa, at den Risiko, der kan blive Tale om, er uoverskuelig eller i alle Tilfælde er ubestemmelig, saaledes at man savner det fornødne Erfarings- og Beregningsgrundlag for Opbygning af en rationel Forsikringsordning, der er baseret paa Præmiebetaling.

Man har, som det er blevet nævnt gentagende her i Dag, fra visse Sider inden for Grundejerverdenen ment og ogsaa i den høje Rigsdag været inde paa, at Staten burde bære den her omhandlede Risiko, og man har bl. a. henvist til Loven af 17. November 1865, der paalagde Staten i et vist Omfang at udrede Erstatning for Tab, der var en Følge af den fjendtlige Besættelse af Jylland. Der var imidlertid den Gang Tale om forholdsvis beskedne Beløb, og den Ordning, som da blev truffet, tror jeg ikke vil kunne paaberaabes som Præcedens. Saaledes som moderne Krigsførelse nu engang arter sig, kan jeg ikke se, det lader sig gøre at paalægge Staten en almindelig Pligt til at yde Erstatning for indtraadte Krigsskader.